

K o n c e p c e z p r o s t ř e d k o v á n í
pro návštěvníky / návštěvnice od 10 let
na téma

HUDEBNÍ NÁSTROJE

sbírka

Místo:	Schlossmuseum Linz, Schlossberg 1, 4010 Linz		
Trvání:	Stálá expozice		
Koncepce:	Astrid Hofstetter, Christina Sandberger		
Otevřeno:	úť, st, pá 9.00 – 18.00 hodin, čt 9.00 – 21.00 hodin so, ne, svátky 10.00 – 17.00 hodin		
Vstup:	školní třídy vstup zdarma		
	vstupné pro družiny	EURO	1,00
	1h prohlídka	EURO	3,00
	1,5h prohlídka	EURO	4,00
	2h prohlídka s „Klangwerkstatt“	EURO	5,00

Informace a přihlášky: dopoledne +43 0732 / 774482-49
kulturvermittlung@landesmuseum.at (přihlášky v němčině)
kulturvermittlung.schloss@landesmuseum.at (přihlášky v angličtině)
Další termíny a informace o výstavě: www.landeshmuseum.at

Informace o Austrian Czech Cultural Cooperation: www.ac-cc.net; office@ac-cc.net

Tato koncepce zprostředkování vznikla v rámci aktivit Austrian Czech Cultural Cooperation (ACCC) Central European Cultural Cooperation EWIV (FN 2077768t) a je podporována z prostředků Jihočeského kraje a Země Horní Rakousko.

Hudební nástroje

V roce 1836 daroval muzeu klášter Kremsmünster 46 svých historických hudebních nástrojů, tvořících základ sbírky Hornorakouského zemského muzea, která se postupně rozrůstá. Vystavené exponáty mají dokumentovat jak výrobu nástrojů v Horním Rakousku, tak i hornorakouský hudební život. Výstava pokrývá časový úsek od 16. století až do konce 19. století.

Největší skupinu s vynikajícími příklady evropské výroby hudebních nástrojů tvoří dřevěné dechové nástroje. Mimoto si lze prohlédnout smyčcové, loutnové, žesťové a klávesové hudební nástroje.

Velmi vzácnou relikvií hudebních dějin je „Linecké Beethovenovo křídlo“, kladívkový klavír z pozůstalosti Ludwiga van Beethovena.

MODULY ZPROSTŘEDKOVÁNÍ

Tato koncepce zprostředkování je výsledkem spolupráce Hornorakouských zemských muzeí (Oberösterreichische Landesmuseen) a ACCC (Austrian Czech Cultural Cooperation) a jejím cílem je přiblížit mladým návštěvníkům/návštěvnicím z Horního Rakouska a České republiky zvláštnosti hornorakouského hudebního světa. V rámci projektu ACCC Škola Cross Border podporuje ACCC od roku 2008 přeshraniční výuku žáků/žákyň z Jihočeského kraje a Horního Rakouska. Tato koncepce zprostředkování souvisí s pracovním listem ACCC „Mladá a ‚stará‘ hudba na naší i na druhé straně hranice“, lze ji však využít i bez předchozích znalostí. Více informací o pracovních listech ACCC pro školy (včetně možnosti stažení) je k dispozici v češtině i v němčině na internetu¹.

Prohlídky jsou vedeny v němčině, u jinojazyčných výprav by proto bylo vhodné, aby alespoň jedna osoba z doprovodu hovořila německy a mohla překládat.

Koncepce má za cíl umožnit návštěvníkům/návštěvnicím individuální a hravý přístup k obsahům expozice s ohledem na jejich věk. Tímto způsobem se podporuje vlastní bádání a experimentování a trénují se alternativní recepční metody.

Během prohlídky „Klangwerkstatt“ („Zvukové dílny“) mají děti a mládež příležitost zapojit se do akce, kreativně pracovat a získat vlastní zkušenosti s kulturou a dějinami. Ve středu zprostředkujících aktivit jsou vždy návštěvníci/návštěvnice se svými potřebami a přáními.

¹ V češtině: http://projekt.ac-cc.net/index.php?option=com_letterman&task=view&Itemid=7&id=43;
v němčině: http://projekt.ac-cc.net/index.php?option=com_letterman&task=view&Itemid=7&id=42

IMPULZ

pro návštěvnice a návštěvníky od 10 let

Impulz na začátku prohlídky je zamýšlen jako praktický vstup do tématu výstavy.

V tomto případě s mladými návštěvníky/návštěvnicemi na chvíli odskočíme na výstavu „Technik OÖ“ („Technika Horního Rakouska“), kde se zaměříme na brumli, typický hornorakouský nástroj. Jak se brumle vyrábí a jak zní? Nejprve si poslechneme hudební ukázkou a potom sami brumli rozeznáme. Přitom probereme, jak takový tón vůbec vzniká.

Materiál:

Hudební ukázkou brumle

Brumle

JAK ZNÍ HORNÍ RAKOUSKO

Zprostředkující modul pro návštěvníky/návštěvnice od 10 let

Hudba byla pro člověka důležitá už před dávnými časy a také dnes si lze těžko představit život bez tónů. Ale jak zněla a zní hudba Horního Rakouska? Antonem Brucknerem počínaje opíšeme oblouk přes současnou klasickou hudbu Petera Androsche k nové Attwengerově lidové hudbě a hip-hopu skupiny Texta. Mnohovrstevnatost domácí hudební nabídky stojí tedy v popředí.

Materiál

Zvukové pexeso

Hudební ukázky: Anton Bruckner, Peter Androsch, Christina Stürmer, Hubert von Goisern, Attwenger, Texta, ...

Prohlídka

V oddělení hudby visí na stěně malba, která zobrazuje měšťanskou slavnost. Na obraze je možné vidět přehled tehdy běžných hudebních nástrojů: trumpeta, tympán, příčná flétna, buben, zobcová flétna, harfa, viola da gamba a loutna. Společně si tyto nástroje blíže představíme. Žáci/žákyně potom k nástrojům přiřazují správné zvuky. Na to si uděláme pohodlí v Barokním sále a poslechneme si díla hornorakouských umělců / umělkyň. Vyskytují se nástroje, které jsme viděli a slyšeli, také v těchto hudebních dílech?

Hoamatglang
Worte: Franz Stelzhamer. Weise: Hans Schnopflagen.

1. Hoamat - land, Hoamat - land, di han i so
gern wiar a Kin - derl sein Muader, a Händerl sein
Herr, wiar a Kin - derl sein Muader, a Händerl sein Herr.

JAK TANČÍ HORNÍ RAKOUSKO

Zprostředkující modul pro návštěvníky/návštěvnice od 10 let

Na lidovou hudbu se v Horním Rakousku tradičně také tančí. Především tanec „landler“ („sousedská“) zaujímá obzvláštní postavení. Název pochází údajně ze jména [Landl](#), označujícího krajinu v srdci Horního Rakouska, jižně od Lince (podle ní se také celému Hornímu Rakousku ještě dnes často říká „Landl“).

Materiál

Zvuková ukázka landleru

Taneční návod

Prohlídka

Nakonec se se žáky/žákyněmi vydáme do naší textilní expozice, kde se podíváme na nejrůznější kroje lidových tanečních skupin. Poté se budeme věnovat historii landleru a jeho regionálním formám.

Vyzkoušíme si samozřejmě i kroky, to nelze vynechat. Vytvoříme sami „lidovou taneční skupinu“ a na hudbu se naučíme několik typických kroků.

KLANGWERKSTATT – ZVUKOVÁ DÍLNA

Dílna jako doplnění prohlídky nabízí možnost vyzkoušet si v praxi vše, co se žáci/žákyně dozvěděli.

NABÍZÍME NÁSLEDUJÍCÍ WORKSHOP:

KÝBLOVÁ KYTARA

Trvání: 1 hodina

V dílně vyrobíme strunný nástroj se dvěma strunami. Struny natáhneme přes dřevo, rezonanční těleso tvoří „kýbl“ (plechovka od chipsů, konzerva...). Podle velikosti „kýblu“ lze ovlivňovat výšku tónu. Pomocí posuvné kobyly mohou žáci/žákyně vytvářet rozličné zvuky.

Zprostředkování kultury OÖ. Landesmuseen podporuje

PŘÍLOHA K TÉTO ZPROSTŘEDKUJÍCÍ KONCEPCI:

Příloha 1: Texty k expozici v češtině/němčině

Příloha 2: Návod ke hře na brumli

Příloha 3: Landler

Příloha 4: Pracovní list ACCC „Mladá a ‚stará‘ hudba na naší i na druhé straně hranice“ (v češtině/němčině)

Příloha 1: TEXTY K EXPOZICI V ČEŠTINĚ

Hudební nástroje

Dar kláštera Kremsmünster z roku 1836, 46 historických hudebních nástrojů, tvoří páteř sbírky Hornorakouského zemského muzea, která je neustále doplňována. Zde prezentovaný výběr ze sbírek má dokumentovat jak hornorakouskou výrobu hudebních nástrojů, tak i hornorakouský hudební život. Sběrka pokrývá údobí od 16. do konce 19. století.

Největší skupinu s vynikajícími příklady evropské výroby hudebních nástrojů tvoří dřevěné dechové nástroje. Mimoto si lze prohlédnout smyčcové, loutnové, žesťové a klavírní hudební nástroje.

Velmi vzácnou relikvií hudebních dějin je „Linecké Beethovenovo křídlo“, kladívkový klavír z pozůstalosti Ludwiga van Beethovena.

Rané nástroje

Přečkalo jen málo příkladů hudebních nástrojů z doby před začátkem novověku. Teprve od 16. století pozvolna roste počet dochovaných předmětů. Znakem dřevěných dechových nástrojů je vedle široké palety barev zvuku také jejich existence v různých velikostech jako tzv. „Stimmwerke“. Křivé rohy a zobcové flétny se vyráběly v takovýchto sounáležitých rodinách. Mohli je používat hudebně založení amatéři/amatérky. Amatéři/amatérky v této souvislosti znamená, že muzicírovali pro své potěšení a nikoli pro obživu. Hudební nároky byly každopádně vysoké.

Až do počátku baroka je zpravidla v notových zápisech hudebních děl jen pramálo informací o tom, na jaké hudební nástroje se hrálo. Znalost těchto informací se prostě předpokládala. Z dnešního pohledu je rekonstrukce historické praxe možná toliko z obrazových pramenů. Lze předpokládat velkou šíři variací instrumentace.

Cinky a pozouny mohly případně doprovázet vokály polyfonních vět nebo je mohly provádět čistě instrumentálně. Označení „choristfagott“ („sborový fagot“) pro dulcian a přítomnost takových nástrojů ve starých církevních inventářích patrně svědčí o tom, že podporovaly hluboké zpěvní hlasy.

Kláster Kremsmünster

V roce 1836 byla založena sbírka hudebních nástrojů Hornorakouského zemského muzea, a to díky daru 46 historických loutnových, smyčcových a dřevěných dechových nástrojů z vlastnictví kláštera Kremsmünster. Konvolut příznačně neobsahoval žádné housle, neboť ty se daly vždy přizpůsobit aktuálním hudebním požadavkům, a pro klášter tedy měly praktickou hodnotu.

Tyto texty k expozici byly přeloženy v rámci aktivit Austrian Czech Cultural Cooperation (ACCC) Central European Cultural Cooperation EWIV (FN 2077768t) – s podporou z prostředků Jihočeského kraje a Země Horní Rakousko.

17. století

Tento soubor nástrojů odpovídá ansámbli, jaký byl v 17. století možný a obvyklý. Začátek tohoto století je charakterizován zásadní změnou hudebního stylu. Na dalších 150 let má basový hlas obzvláštní význam, proto se také někdy mluví o „věku generálního basu“. Pro provedení basové linky jsou vhodné viola da gamba a dulcian. Na menší smyčcové nástroje nebo na tiché cinky se hrály vyšší melodické hlasy.

Od dulcianu k fagotu

Z mnoha dřevěných dechových nástrojů 16. století přežily polovinu 17. století čtyři: zobcová flétna, příčná flétna, jako hoboj zformovaná fujara a dulcian, ze kterého se vyvinul fagot. Po vzoru Francie se postupně prosadila několikadílná koncepce. Zatímco korpus dulcianu se ještě skládá z jednoho kusu se dvěma protilehlými otvory, korpus fagotu lze rozložit na křídlo, botu, basovou rouru a hlavici. Dulcian mohl být dole uchopen pravou i levou rukou. Jako relikv této možnosti volby zůstalo na fagotu ještě déle dvoukřídle uchopení klapky F.

Harmonická hudba

Standardní instrumentální ansámbl Vídeňské klasiky byl dechový oktet, jehož součástí byly klarinet, hoboj, roh a fagot, vždy v dvojitě obsazení. Pro takové dechové soubory se dochovaly originální skladby a neméně početná přepracování větších orchestrálních a operních děl, nazývané také harmonická hudba. Přepracování pro různá obsazení a různé nástroje v době před modernou podstatně přispěla k rozšíření a popularizaci klasických oper a tvořila důležitý zdroj příjmu skladatelů.

Dechové nástroje v 19. století

Dechové nástroje prodělaly v průběhu 19. století mimořádně velké změny. Aby bylo možné zahrát více chromatických tónů, byly opatřovány klapkami a mechanizovány. Z přirozené trubky tak vznikla trubka klapková a později ventily (jako na křídlovce Winter & Schöner) dále rozšířily možnosti dechových nástrojů.

Carl Döcker a jeho syn Alois působili v Linci v první polovině 19. století a byli skutečně žádanými výrobci dřevěných a žesťových dechových nástrojů, jak lze usuzovat z počtu a rozšíření jejich nástrojů.

Klarinety

Klarinet vzešel na počátku 18. století z barokního nástroje chalumeau. Jak prozrazuje jeho název (clarinetto = malá trubka), byl původně používán jako náhrada trubky. Tón vytváří plátek, který je připevněn k hubičce. V moderním pojetí směřuje dozadu, až do 19. století se však hrálo na klarinet s plátkem směřujícím dopředu. Od vídeňské klasiky je klarinet pevnou součástí orchestru.

Loutny

Evropská loutna je následnicí loutny arabské (al'Ud), do Evropy se dostala patrně přes Španělsko. V průběhu své historie byla vyráběna v mnoha formách. Baroko znalo loutny s rozsáhlým krkem, zvané theorba a chitarrone. Hodí se k improvizaci provedení generálního basu, obligátních akordů nad basovým hlasem. Dlouhé struny jsou laděny diatónicky a nelze je zkrátit hmaty.

Neustálým zvyšováním počtu strun se barokní loutna stala složitě stavěným virtuózním nástrojem. Mandora s většinou šesti nebo osmi chóry je proti tomu zjednodušeným typem loutny na konci jejího vývoje.

Houslařství v Linci a Horním Rakousku

Jako téměř každé řemeslo byla výroba hudebních nástrojů vázána právními normami a výdaji. Ochrana oblasti usilovala o omezení počtu dílen ve městě či v regionu. To mistrům zaručovalo určitý objem objednávek. V Linci je zhruba v letech 1679 až 1832 doložena houslařská dílna, kterou vedli postupně Johann Seelos, Johann Blasius Weigert, Johann Baptist Havelka a Meinrad Frank. Bylo zvyklostí, že – jako u Seelose a Weigerta – po smrti předchůdce se jeho nástupce oženil s dcerou vdovy a tímto způsobem převzal živnost.

Příčné flétny

U příčné flétny je proud vzduchu namířen na hranu retného otvoru, kde začne periodicky vibrovat. Postupným otevřením šesti předních klapek se rozezní stupnice. V době baroka se příčná flétna skládala ze čtyř částí, na spodním konci byla ještě přidána zavřená klapka pro es'. Střední díly, které bylo možné připojit, jako na flétně Rocko Baura, umožňovaly přizpůsobit se různým tónovým výškám.

Jednodílná příčná flétna byla ve středověku společně s bubnem doprovodem pěchoty. Dodnes se na ni hraje v lidové hudbě Solné komory.

Vídeňská mechanika (s razicím jazýčkem)

Průřez kladívkovým klavírem Antona Waltera
vyrobil Alexander Langer, Klagenfurt

Kladívko je umístěno v měděné kapsli na klávese, hlavice kladívka jsou ve směru proti klávesám. Za každou klávesou, popř. každým kladívkem, je tzv. razicí jazýček. Kladívka jsou na zadním konci klávesové páky. Pokud se zmáčkne klávesa, zadrží razicí jazýček zobáček kladívka a hlavice kladívka se vymrští proti strunám. Razicí jazýček přitom uhne dozadu a kladívko se vrátí do výchozí polohy.

Model je možné vyzkoušet.

Jazýčková mechanika nebo anglická mechanika

Průřez kladívkovým klavírem od Érarda
vyrobil Alexander Langer, Klagenfurt

Kladívko je umístěno na liště nad klávesami, hlavice kladívka je ve směru klaviatury. Při

stisknutí klávesy narazí jazýček na zadním konci klávesy kladívko na struny.
Pomocí pedálů je možné zleva doprava měnit zvuk následujícími způsoby:

1) „Lautenzug“

Kůží potažená lišta se zesponu natiskne na struny, zvuk je podobný loutně. Zvuk loutny odkazuje na stavbu francouzského cembala.

2) Pedál

Po sešlápnutí pedálu se dusítka zvednou ze strun, struny tedy znějí i po uvolnění klávesy.

3) Moderátor

Pruh látky mezi kladívkem a strunou tlumí úder.

4) Due/Una Corda

Česky dvě struny/jedna struna: Kladívko se posune na stranu, takže nyní dopadne na dvě nebo jednu strunu místo na tři. Takto je umožněna především tichá hra.

Ludwig van Beethoven podnítil několik změn, jako např. přemístění těžiště na klávesách. Tyto změny jsou znázorněny i na modelu.

Model je možné vyzkoušet.

Vázaný klavichord

anonym, 2. pol. 18. stol.

Klavichord je doložen už ve středověkých obrazových pramenech. Až do doby kolem roku 1800 je používán jako předchůdce klavíru. Struny vyrobené z mosazi jsou umístěny nad ozvučnicí. Rozechvívají se úderem mosazných jazýčků. Vázaný znamená, že dvě nebo více kláves je přiřazeno jednomu páru strun.

Inv. č. Mu 98

1894 zakoupeno

Pyramidový klavír

Michael Weiß (Praha), začátek 19. stol.

Po vzoru klavicitheria, rovněž stojícího cembala, se vyráběly také vzpřímené modely kladívkového klavíru. Podle tvaru jejich obrysu se nazývaly pyramida, žirafa, lyra nebo skříň.

Inv. č. Mu 148

1902 zakoupeno

Tabulový klavír

anonym, kolem 1800

Tabulové klavíry mají s klavichordy společný pravoúhlý půdorys a strmý průběh strun zleva zezadu doprava dopředu. K vytvoření tónu slouží kladívková mechanika. Tabulové klavíry

nedosahují takového objemu zvuku jako kladívkové, jejich výhodou jsou však menší nároky na prostor. Navíc byly levnější.

Inv. č. Mu 147
Dar Oberstkämmereramt Wien, 1906

Varhanní stůl
anonym, kolem 1800

Z různých dob se dochovaly varhanní nástroje, jejichž zjev zastírá jejich pravý účel. Ve zcela běžném kusu nábytku – většinou ve skříni nebo ve stole – se jako překvapení skrývaly varhany. Tento stůl obsahuje pod svou deskou klaviaturu a registr otevřených, v poslední oktávě krytých dřevěných píšťal. Měchy ovládá hráč pedálem v levé přední noze stolu.

Inv. č. Mu 222
z muzea Physikum

Varhanní pozitiv
anonym, 1. pol. 18. stol.

Jako doprovodné a komorní hudební nástroje sloužily malé varhany, takzvaný varhanní pozitiv. Nejhlubší registr tvoří u tohoto nástroje řada krytých dřevěných píšťal, jejichž tónová výška odpovídá výšce mužského hlasu. Píšťaly a hrací zařízení jsou v horní skříni, přičemž otevřené kovové píšťaly dvounohého registru jsou viditelně umístěny v prospektu. Ve spodní části se nacházejí dva měchy, které jsou na pravé straně natahovány kalkantem, koženým řemenem.

Inv. č. Mu 93
1938 zakoupeno

Příloha 2: NÁVOD KE HŘE NA BRUMLI

Brumli vzít do ruky, kovový rámeček netisknout, nedotýkat se ocelového jazýčku. Potom nástroj položit na horní a spodní řadu zubů, brnkátko je venku. Neotvírat příliš ústa, ocelový jazýček však musí mít dostatek prostoru k tomu, aby mohl kmitat mezi lehce rozevřenými čelistmi – proto je třeba neskusovat. Rty lehce položit na brumli, čelisti zůstávají od sebe. Ukazováčkem brnkat na ocelový jazýček (pérkem lze brnkat ven i dovnitř). Kmitáním vzniká tón (princip ladičky). Různých tónů lze docílit zvětšováním, popř. zmenšováním prostoru v ústní dutině a pohybem jazyka (tremolo).

Příloha 3: LANDLER (sousedská)

Pro lidový tanec, nazývaný v Rakousku **Ländler** nebo **Landler** je typický přiměřeně rychlý pohyb a veselý charakter, často s figurami paží. Landler je rozšířen v [jižním Německu](#), [Švýcarsku](#), [Rakousku](#) a [Slovinsku](#). Většinou se tančí v páru, existují ale i skupinové tance. Landler byl až do 19. století na mnoha místech nejdůležitějším a nejobvyklejším tancem.

Původ názvu „Landler“ nebo „Ländler“ je sporný, většinou se však vykládá jako zkrácenina výrazu „Ländlicher Tanz“ (venkovský tanec). Je to párový nebo skupinový tanec v pomalém $\frac{3}{4}$ taktu, často podbarvený zpěvem Gstanzl, tleskáním, vydupáváním nebo jódlováním. V některých regionech existují i rychlejší verze, závěr je však tvořen valčíkem, proto se předpokládá, že se valčík vyvinul z landleru.

Příloha 4: PRACOVNÍ LIST ACCC „MLADÁ A ‚STARÁ‘ HUDBA NA NAŠÍ I NA DRUHÉ STRANĚ HRANICE“ (V ČEŠTINĚ / V NĚMČINĚ)

Stažení na: http://www.ac-cc.net/at/cross_border_schule (NJ) http://www.ac-cc.net/cz/cross_border_schule (ČJ)

Dudelsack & Maultrommel

Zwei besondere Instrumente aus der südösterreichischen und oberösterreichischen Volksmusik.

Maultrommel

Die Maultrommel – in Oberösterreich auch Brannentrommel genannt – ist ein kleines Membraninstrument, das im modernen Musikbereich bekannt ist. Zwischen zwei aus Holz gefertigten Zylinder angelegten Schichten befindet sich eine Feder, die durch Zupfen angezogen wird. Durch Verschieben der Zylinder in Bezug auf vertikale Stäbe oder Sprechern der Resonanzraum verändert und so Tonhöhe und Klangfarbe bestimmt. Das Hauptgerät für die Maultrommel bildet aber die Hand, die es schwingt.

Maultrommeln kommen ursprünglich mehrheitlich aus dem ostösterreichischen Raum, werden aber auch in der Schweiz sehr häufig genutzt. Das bekannteste Beispiel findet man in der Region um die Lössen (Oberösterreich), die um 1760 – also noch im Mittelalter – entwickelt wurde. Heute ist die Maultrommel selten. Heute in Oberösterreich ist die einzige Brannentrommel die Maultrommel in Österreich.

Dudelsack

Die Sackpfeife oder der Dudelsack ist ein selbstklingendes Blasinstrument, dessen Luftzufuhr aus einem Luftsack erfolgt. Das Instrument hat mindestens eine Spitzpfeife (Sackpfeife Typen besitzen mehrere Pfeifen), mit der die Melodie gespielt wird und eine oder mehrere Basspfeifen (auch Bassen), die je einem anderen Ton spielen. Die Töne in dem Pfeifen werden durch ein Loch in der Pfeife erzeugt. Die Pfeife wird durch ein Loch in der Pfeife erzeugt. Die Pfeife wird durch ein Loch in der Pfeife erzeugt. Die Pfeife wird durch ein Loch in der Pfeife erzeugt.

Was ist ein Bondun?

Der Dudelsack Bondun (Lössen) ist ein selbstklingendes Blasinstrument, dessen Luftzufuhr aus einem Luftsack erfolgt. Das Instrument hat mindestens eine Spitzpfeife (Sackpfeife Typen besitzen mehrere Pfeifen), mit der die Melodie gespielt wird und eine oder mehrere Basspfeifen (auch Bassen), die je einem anderen Ton spielen. Die Töne in dem Pfeifen werden durch ein Loch in der Pfeife erzeugt. Die Pfeife wird durch ein Loch in der Pfeife erzeugt. Die Pfeife wird durch ein Loch in der Pfeife erzeugt.

2 Junge und „alte“ Musik dies und jenseits der Grenze

Aneta Langerová und Christina Stürmer: Zwei junge, sehr populäre Musikerkinnen in Südböhmen und Oberösterreich sind beide durch ihre Countryshow bekannt und beliebt geworden. Sie singen auch heute in ihrer jeweiligen Muttersprache.

Aneta Langerová
Lobauzige Wäner

Wenn der Tag endet und meine Erde einschläft, dann nach kurzer Weile fahrt die Landstraße meine bewährte Welt, die dich schädelst halt. Durch alle weltlichen Zeiten, durch alle Zeiten die ich bestehe, wie ich.

Wenn die Nacht kommt, dann spüre ich wie sehr dich lieb ich dich. Es erscheint kurz sein Schicksal. Etwas in der Ferne, zwei Seelen verbinden sich. Es scheint als ob ich dich geliebt hat, aber je weiter desto mehr...

Ich will lieblich für immer
Dich liebendiges Wasser
Im warmen warmen
Süßem und warmen warmen.

Ich will lieblich für immer
Dich liebendiges Wasser
Lieber fortzuschicken
Süßem und warmen warmen.

Wenn der Tag endet und meine Erde einschläft, dann nach kurzer Weile fahrt die Landstraße meine bewährte Welt, durch alle weltlichen Zeiten, durch alle Zeiten die ich bestehe, wie ich.

Ich will lieblich für immer
Dich liebendiges Wasser
Im warmen warmen
Süßem und warmen warmen.

Ich will lieblich für immer
Dich liebendiges Wasser
Lieber fortzuschicken
Süßem und warmen warmen.

Christina Stürmer
Engel fliegen einseem

Wenn die Tage enden und meine Erde einschläft, dann nach kurzer Weile fahrt die Landstraße meine bewährte Welt, die dich schädelst halt. Durch alle weltlichen Zeiten, durch alle Zeiten die ich bestehe, wie ich.

Wenn die Nacht kommt, dann spüre ich wie sehr dich lieb ich dich. Es erscheint kurz sein Schicksal. Etwas in der Ferne, zwei Seelen verbinden sich. Es scheint als ob ich dich geliebt hat, aber je weiter desto mehr...

Ich will lieblich für immer
Dich liebendiges Wasser
Im warmen warmen
Süßem und warmen warmen.

Ich will lieblich für immer
Dich liebendiges Wasser
Lieber fortzuschicken
Süßem und warmen warmen.

Wenn der Tag endet und meine Erde einschläft, dann nach kurzer Weile fahrt die Landstraße meine bewährte Welt, durch alle weltlichen Zeiten, durch alle Zeiten die ich bestehe, wie ich.

Ich will lieblich für immer
Dich liebendiges Wasser
Im warmen warmen
Süßem und warmen warmen.

Ich will lieblich für immer
Dich liebendiges Wasser
Lieber fortzuschicken
Süßem und warmen warmen.

Christina Stürmer & Aneta Langerová

Christina Stürmer

Christina Stürmer wurde am _____ in _____ (Oberösterreich) geboren. Seit ihrer Teilnahme an der ORF-Castingshow „Starmaria“ (im Jahr _____) und den darauf folgenden Veröffentlichungen zählt sie zu den populärsten Sängerinnen Österreichs.

Christina Stürmer spielte - durch die Elternhaus geprägt - bereits mit 13 Jahren _____ in einer Jazzband. Als weitere Instrumente spielt sie auch Querflöte.

Nach Abschluss des Gymnasiums machte Christina Stürmer eine Lehre in _____ (Neues Theater) in _____. Einige Monate danach bewarb sie sich bei der ORF-Castingshow Starmaria. Die Lieder werden in der Regel von _____ geschrieben. Für die letzten Produktionen komponierte Bandmitglied Oliver Varga. Aber auch Christina selbst hat bereits an Songs, vor allem aber den Texten, mitgeschrieben. Sie ist außerdem sozial engagiert, unterstützt verschiedene Hilfsorganisationen und spielt immer wieder Benefizkonzerte.

Aneta Langerová

Aneta Langerová wurde am 29. November 1984 in Štýrský Bečkov bei Prag geboren. Sie hat mit 70,1 % alle Stimmen die erste Auscheidung von „Letní Národní SuperStar“ (Tschechien sucht das Superstar) in Tschechien gewonnen. Im selben Jahr 2004 hat Aneta ihr erstes Album „Supers Aneta“ (Das Mäxle Engel) veröffentlicht. Danach war sie 17 Jahre alt.

Mit sechs Jahren begannen sie Klavier zu spielen, mit acht Jahren spielte sie Gitarre und sang in einem Chor. Im Alter von vierzehn Jahren sie in ihrer ersten Band.

2007 veröffentlichte sie ihr zweites Album: Hier singe ich nicht nur - viele der Songs hat sie auch selbst geschrieben. Außerdem spielte sie Gitarre, Piano und Bass. Ihr soziales Engagement zeigt sie vor allem in der Zusammenarbeit mit der „Jednotka foundation“, einer Hilfsorganisation für blinde Kinder. Die Erträge der Single „Přes pro světluška“ (Lied für Lichterkette) gingen an die Hilfsorganisation.

Wie findest du die Top 10 Titel der Musikcharts in Österreich und Tschechien aus der Woche 24 im Juni 2009.

Was fällt dir beim Vergleich der Titel auf? (Beachte vor allem die Sprache der Lieder und ob die Lieder anders, die gleichzeitig in beiden Top 10 Verkaufslisten sind) Kennst du eines der Lieder noch?

Österreich:

- LAURA PAVONI & JAMES BLUNT: Fromes in and Out (It's My Song)
- DANIEL SCHERHANS: Anything But Love
- LADY GAGA: Poker Face
- THE BLACK EYED PEAS: Boom Boom Pow
- MILWAU: Ayo Technology
- DANIELA TORRES: Jungla Drum
- MARX HELDICO: Monstrous
- FLO RIDA: Featuring KIDNA: Right Round
- THE ALL-AMERICAN REJECTS: Gypsy You Hate
- METRO STATION: Shake It

Tschechien:

- DIXON ALEXANDER: Boys Don't Nothin'
- PINK: Sober
- HEIZA MICHAL: Napsal
- BEYONCÉ: Halo
- LADY GAGA: Poker Face
- VERONICA: Užtočala
- SEPTEMBER: Can't Get Over
- KINDA: Ještěk
- FLO RIDA: Sugar
- PUSHCAT DOLLS: I Hate This Part

AUFGABEN:

Suche die aktuellen Charts beider Länder im Internet (Österreich: <http://www.orf.at/chartz>; Tschechien (Top 100 Official Download): <http://www.ifpi.cz/chartz>)

Wohin ist bei der Sprache der Lieder oder bei der Vergleichbarkeit der Lieder etwas geändert?

Benutze eine oder mehrere der Musik- und Audio-Webseiten aus dem jeweiligen anderen Land und höre dir die Lieder an. Ist die Musik, die die Radiostationen spielen, sehr unterschiedlich zu dem, was du aus deinem Land kennst?

Erkläre die Lieder außerdem um deine persönlichen Reaktionen. Warum findest du diese Musik-Webseiten empfehlenswert?

Wenn du möchtest, ist es auch ein Download von einem unserer Mitglieder:

Wichtige Hinweis: In diesem Dokument sind alle Rechte vorbehalten. Die Inhalte dieses Dokuments sind urheberrechtlich geschützt. Die Reproduktion oder Verbreitung dieses Dokuments ist ohne schriftliche Genehmigung der ACCC nicht zulässig.